

[Mette Madsen.]

samfundets påskønnelse af den værdi, der ligger i al god kunst, samt ønsket om at udbrede denne kunst til videst mulige kredse af befolkningen.

Dette kan venstre stadig skrive under på, men det er klart, at opbygningen af en helt ny lov på et så omfattende område ikke i første omgang kunne ske til alles tilfredshed; derfor var der i loven indbygget en bestemmelse om revision, og man har både i 1968, 1969 og 1971 her i tinget haft debatter om fondens virksomhed, og loven er ændret på flere punkter. Af disse ændringer vil jeg nævne, at revisionen i 1969 åbnede mulighed for, at lokale repræsentanter kunne deltage i arbejdet med de udsmykningsopgaver, som kunstfonden støtter. Det er nok værd videre at overveje mulighederne for at decentralisere kunstfondens virksomhed.

Ved samme behandling rejste venstres ordfører, Merete Bjørn Hanssen, spørgsmålet om Grønland og om det ønskelige i, at også Grønlands kunst og kunsthåndværk kunne komme i betragtning.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om dette forslag er blevet fulgt op, ellers ville jeg finde det rimeligt, at man i kulturudvalget tog dette emne op til behandling.

Med hensyn til kunsthåndværket kører vi i øjeblikket på den forsøgsordning, der blev et kompromis efter revisionen i 1969. Også dette område bør vi følge med opmærksomhed. Det er vigtigt, at de daglige brugsting, som vi tager i hænderne de tusinde gange, foruden at være praktisk udformet også kan give glæde både ved syn og berøring.

I et samfund med mange nye strømninger vil der til stadighed rejse sig kritik af gældende love og fungerende institutioner. Også omkring denne lov er der rejst kritik og ønske om ændringer. Derfor har både den afgæde og den nye kulturminister ønsket en vurdering af problemerne omkring Statens Kunstfond, forinden loven igen kommer til revision.

Forhenværende kulturminister Niels Mathiasen havde i november 1973 anmodet en række kunstnerorganisationer og kunstnerråd om udtalelser om deres syn på Statens Kunstfond og udbedt sig forslag til eventuelle ændringer, men den nuværende regering ønsker en bredere vurdering af, om de gældende tilskuds- og støtteordninger til kunst-

neriske og kulturformidlende formål har virket efter hensigten, og agter med dette for øje at nedsætte et hurtigt arbejdende udvalg. I dette arbejde vil også indgå problemerne om Statens Kunstfond. Det er ministerens agt, at dette udvalg ikke udelukkende skal være et sagkyndigt udvalg, men et udvalg på bredere plan af folk med interesse for samfundsforhold, der kan vurdere problemerne ud fra den plads, de har i samfundet, og se på tingene med de øjne, de har.

Jeg skal derfor ikke i dag gå ind i en mere detaljeret redegørelse for venstres syn på de aktuelle problemer, men afvente resultatet af det ovennævnte udvalgs arbejde, og indtil dette resultat foreligger, kan jeg på venstres vegne støtte ministerens ønske om en udsættelse af revisionen af loven om Statens Kunstfond.

K. Helveg Petersen (RV):

Jeg kan på det radikale venstres vegne give tilslutning til forslaget om at udskyde revisionen af loven, så at der derved skabes tid til, at man kan tage stilling til en række af de problemer, som rejser sig, når vi diskuterer Statens Kunstfond-lovgivningen.

Vi, der har været med igennem en år-række i debatter her i tinget om Statens Kunstfond og har fulgt Statens Kunstfond fra dens første færd, har jo gang på gang oplevet, hvilken lidenskab der knytter sig til den måde, hvorpå den fungerer, gang på gang oplevet meget stærke angreb. Det har gerne været angreb, der har været knyttet til enkeltafgørelser, og så har man på basis af disse enkeltafgørelser rettet frontalangreb mod hele støttelovgivningen.

Nu ser vi hen til, at vi får en fyldig redegørelse fra ministeren, så at der kan blive anledning til, at vi her i salen får en grundig debat om de principper, der ligger til grund for Statens Kunstfond.

Det er jo rigtigt, at vi skal tage stilling til forholdet imellem det centraliserede system og decentraliseringen, og jeg tror ikke, der er nogen, der her er det mindste uenig i den tankegang, der siger, at det afgørende er, hvad der sker på det lokale plan. Det er ikke muligt for staten at opbygge en støttevirksomhed, der kan opveje manglende interesse ude omkring i landet. I virkeligheden sker der jo ikke noget afgørende i kultur-